

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

ΔΙΣΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Έτος ΣΤ'. Αριθ. 458

Ίδιοκτήτης : Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗΣ

Διευθύντρια : Μς ΑΝΘΟΥΛΑ Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗ

Δευτέρα 23 Απριλίου 1928

ΝΟΜΟΣ Ο ΠΑΝΤΩΝ ΒΑΣΙΛΕΥΣ

Γνωστόν τὸ ἐπεισόδιον τοῦ ἐκ Κρήτης Ἰωσήφ Κουνδούρου, ὁ ὁποῖος, καλούμενος ὑπὸ τῆς Ἑλλ. Πολιτείας νὰ ἀμφισβητῇ ἐνώπιον τῆς Δικαιοσύνης καὶ ἀπολογηθῇ δι' ὠρισμένας πράξεις του, οὐ μόνον δὲν ὑπακούει, ἀλλὰ καὶ ἰταμῶς περιφρονεῖ τοὺς νόμους τῆς πατρίδος του καὶ θρασέως ἐννοεῖ, αὐτὸς ὁ ἰδιώτης κατηγορούμενος, νὰ ἐπιβάλῃ ὅρους εἰς τοὺς ἐκπροσωποῦντας τὸν Νόμον.

Ἐὰν ἐπρόκειτο περὶ κοινοῦ τινος ἀτόμου, ἡ διαγωγή αὕτη δὲν θὰ εἴχεν ἰδιάζουσαν σημασίαν. Μεταξὺ τῶν ἀμορφώτων καὶ κατωτέρων λαϊκῶν τάξεων τοιοῦτοι τύποι εὐρίσκονται πανταχοῦ, ποὺ μὲν περισσότεροι ποῦ δὲ ὀλιγώτεροι. Ἀλλ' εἰς τὴν παρούσαν περίστασιν πρόκειται περὶ μορφωμένου ἐπιστήμονος, χρηματίσαντος λειτουργοῦ τῆς Θάμδος, ἐξασκήσαντος τὰ καθήκοντα Βασιλ. Ἐπιτρόπου εἰς ἑκτικὰ Στρατοδικεῖα καὶ τιμηθέντος μὲ τὰ ἀξιώματα τοῦ Βουλευτοῦ καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ. Τοιοῦτος λοιπὸν ἄνθρωπος ὡς ῥελεν ἀθεωρῆναι, πρῶτον καὶ καθήκον του τὸν σεβασμὸν πρὸς τοὺς κειμένους νόμους καὶ νὰ δίδῃ τὸ παράδειγμα νηπιότητος καὶ χρηστοῦ πολίτου. Διὰ τοῦτο ἡ διαγωγή ἐν προκειμένῳ τοῦ ἀνθρώπου αὐτοῦ ἐπιτρέπεται νὰ σχολιασθῇ ἰδιαιτέρως.

Εἰς οὐδεμίαν Πολιτείαν, εἴτε μοναρχουμένην, εἴτε βασιλευμένην συνταγματικῶς, εἴτε δημοκρατουμένην, ἀντιπειθαρχικαὶ πράξεις πρὸς τοὺς κειμένους νόμους εἶνε δυνατόν νὰ εὐρηθῇ δικαιολογίαν δημοσίᾳ. Οὐδεὶς οὐδαμοῦ τῆς Οἰκουμένης, ἐν Πολιτεία συντεταγμένῃ, θὰ τολμήσῃ νὰ δικαιολογήσῃ διαγωγὴν, οἷα ἡ τοῦ Ἰωσήφ Κουνδούρου. Ἀλλ' ἐν τῇ μακρίᾳ Ἑλλ. Πολιτεία παρεστηρῇ καὶ τὸ παράδοξον τοῦτο. Ὁ Ἰωσήφ Κουνδούρος εὗρεν ὑποστηρικτὰς τῆς πράξεώς του. Ἐννοεῖται ὅτι τοιαύτης πράξεως ὑποστηρικταὶ μόνον εἰς τὰς τάξεις τῶν Βενιζελικῶν ἦτο δυνατόν νὰ εὐρεθῶσι καὶ μόνον κάλαμος Βενιζελικός τολμᾷ νὰ ἐμβαλισθῇ, ὥπως δικαιολογήσῃ τὴν Κουνδούρειον διαγωγὴν. Βενιζελικός λοιπὸν ἀνὴρ ἐγραψεν ὁλόκληρον ἄρθρον ὑπὲρ τοῦ ἀπειθῶντος εἰς τοὺς νόμους τῆς πατρίδος του Κρητός. Καὶ καὶ μὲν δὲν ἀποφασίζει νὰ ἐπαινέσῃ τὴν διαγωγὴν τοῦ Ἰωσήφ Κουνδούρου, ἀλλὰ καὶ «δὲν δύναται ν' ἀμφισβητήσῃ ὅτι δὲν πρόκειται περὶ τοῦ πρώτου τυχόντος», καὶ δὲν συμμετέχει μὲν εἰς τοὺς γιουχαίμους τῶν ἐν Κρήτῃ ὁπαδῶν τοῦ εἰρημένου κατὰ τῶν ἀξιοκρατῶν καὶ χωροφυλάκων, οἵτινες ἐστάλησαν εἰς Λασιθίον πρὸς σύλληψιν, τοῦ «ἀλλὰ δὲν πρὸς γινώσκει καὶ τὸ γεγονός ὅτι ἡ δύναμις τοῦ κ. Κουνδούρου εἶνε καὶ αὐτοτελής καὶ ἀκατάβλητος»!

Ὅστε κατὰ τὴν ἀνήθικον αὕτην Βενιζελικὴν θεωρίαν αἱ Π. Λιτεῖαι τοὺς νόμους τῶν δέον νὰ ἐφαρμόζωσι μόνον κατὰ τῶν ταπεινῶν καὶ ἀδυνάτων, οἱ δὲ διαθέτοντες δύναμιν «αὐτοτελὴ καὶ ἀκατάβλητον» πρέπει νὰ μένουν ἀνενόχλητοι διὰ τὰς πράξεις των, ἔστω καὶ ἂν αὗται εἰσέρχονται εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Ποινικοῦ. Νόμου!

Τὸν ἀναπτύσσοντα τὴν τοιαύτην ἀνήθικον θεωρίαν καὶ δικαιολογοῦντα ἐμμέσως τὴν πρὸς τοὺς νόμους ἀπειθαρχίαν τοῦ Ἰωσήφ Κουνδούρου παραπέμπω εἰς τὸν Κρίτωνα τοῦ Πλάτωνος. Ἐν τῷ θαυμασίῳ ἐκείνῳ διαλόγῳ θὰ ἴδῃ ὁ Βενιζελικός οὗτος τί δογματίζεται περὶ τοῦ ἀπολύτου σεβασμοῦ, τὸν ὅποιον ὀφείλουν ὅλοι ἀνεξαιρέτως οἱ πολῖται πρὸς τοὺς νόμους τοῦ Κράτους, ἔστω καὶ ἂν τυχὸν ἀδικῶνται ὑπ' αὐτῶν. Ἐκεῖ θὰ ἀναγνώσῃ ὅτι «σεβασθῆναι δεῖ καὶ μᾶλλον ὑπαίκειν καὶ θωπεῖν πατρίδα χαλεπαίνουσαν ἢ πατέρα καὶ ἢ παῖδιν ἢ ποιῆν ἢ ἂν κελεύῃ, καὶ πᾶσχειν, ἂν τι προστάτῃ παθεῖν, . . . ἂν τε τύπτεσθαι, ἂν τε δεῖσθαι, ἂν τε εἰς πόλεμον ἄγῃ ταῦτα (Κρίτ. XII).

Ὁ Ἰωσήφ Κουνδούρος τίποτε ἀπὸ ὅλα αὐτὰ δὲν ἀπειλεῖται νὰ πάθῃ ἀλλ' ἀπλῶς καλεῖται ἐπὶ τοῦ παρόντος νὰ προανακριθῇ διὰ τινος πράξεως του. Αὐτὸς ὁμῶς, ἀντὶ νὰ ὑπακούσῃ εἰς τὸν Νόμον, «πράττει ἀπερδύλος φανότατος πρόβειεν ἀποιδρύσκειν ἐπιχειρῶν». Οὕτω δ' ἐπ' αὐτοῦ ἐφαρμόζεται τὸ τοῦ Σωκράτους: «ὅστις νόμον διαφθορεῖς ἐστὶ σφόδρα πονηρὸς ἂν νέων γε καὶ ἀνθρώπων ἀνθρώπων διαφθορεῖς εἶναι».

Καὶ ὁμῶς εἰς τοῦ ἀνθρώπου τοῦτο, τοῦ διαφθορέως τῶν νόμων καὶ τῶν νέων καὶ τῶν ἀπλοϊκῶν καὶ ἀμαθῶν ἀνθρώπων, τὴν συνείδησιν εἶχεν ἀνατεθῇ νὰ κρίνῃ τὰς πράξεις καὶ νὰ ἐλέγξῃ τὴν φιλοπατρίαν ἐνὸς ὑπερόχου Βασιλέως, οἷος ὁ ὑπὲρ τοῦ ἔθνους του, ὡς ἄλλος κῶδρος θυσιασθεὶς Κωνσταντῖνος, καὶ νὰ δικάσῃ ἐν ἑσπλιν καὶ τόσους καὶ τοσούτους ἄλλους ἐφαρμίλλους, τοῦτου πολιτίου.

Καὶ κατὰ τοιοῦτον ἀμώμον καὶ ὑπερόχον πολίτην ὁ νῦν φυγὰς καὶ μὴ τολμῶν ν' ἀνένισθ τῆς πατρίδος του τὴν Δικαιοσύνην ἐξεστῆμυεν ἐκ τοῦ ἀσφαλοῦς ἐπὶ Δικαστηρίου τὰς βαναυσωτέρας καὶ χυδαιότερας τῶν ὕβρεων!

Πολλὰ τὰ δεινὰ συνέβησαν εἰς τὸ ἔθνος μας ἀπὸ τῆς ἐμφανίσεως τοῦ Βενιζελισμοῦ. Τὸ δεινότερον ὁμῶς πάντων εἶνε ἡ διαφθορὰ τῶν χαρακτήρων. Ὅλα τὰ ἄλλα θὰ ἦτο δυνατόν νὰ διορθωθῶσι καὶ ἐπουλωθῶσι, ἂν οἱ χαρακτῆρες δὲν διεφθέρωντο εἰς εὐρείαν κλίμακα, ὥ-

πως διέφθειρε τούτους ὁ Βενιζελισμός. Ἀλλὰ μὲ τὰ παραδείγματα Βενιζελικῶν Ὑπουργῶν, παρανομούντων, κλεπτόντων, ἀπειθῶντων εἰς τοὺς νόμους τῆς Πολιτείας καὶ φυγοδικούντων, οἱ οὗ Τανταλίδης, ὁ Κουνδούρος καὶ τόσοι ἄλλοι, ποῖον χαρακτῆρα θέλομεν νὰ μορφώσῃ ἡ νέα ἑλληνικὴ Γενεὰ καὶ πῶς θὰ ἐγχαράξῃ εἰς τὴν ἀντίληψιν τῶν πολιτῶν ὅτι καὶ ἐν ταῖς Δημοκρατίαις, ἂν θέλουν αὗται νὰ εὐδοκμήσουν, εἶνε ἀπαραέτητος ἡ ὑπαρξὶς βασιλέως καὶ ὅτι ὁ Βασιλεὺς οὗτος εἶνε ὁ Νόμος;

N. ΝΙΤΣΟΣ

ΖΗΤΗΜΑΤΑ

=| ΚΑΙ |=

ΓΕΓΟΝΟΤΑ

Οἱ ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεὶ Μαλουνιώτες, ἀκολουθοῦντες τὸ ἐπίσημον παράδειγμα τῶν διαφόρων αὐτῶν ἡπειρωτῶν, συνελθόντες εἰς γενικὴν συνέλευσιν ὡς ἑξῆς: 1) Γρηγ. Γ. Ράφτης, 2) Ἀναστ. Σ. Βενέτης, 3) Θ. Γαββαλός, 4) Ὁνάντος Καρυνέκας, 5) Χρησ. Δ. Ράφτης, 6) Μ. Θ. Ράφτης, 7) Σταύρος Ἡ. Ράφτης, 8) Ἀνατ. Ἡ. Ράφτης, 9) Γεωρ. Γ. Ράφτης, 10) Θ. Γκώγκος, 11) Α. Γκώγκος, 12) Γεωρ. Γκώγκος, 13) Ἀναστ. Γκώγκος, 14) Ἀνδ. Βενέτης, 15) Ἀλέξ. Βενέτης, 16) Σωτ. Βενέτης, 17) Χρήστος Τσάδης, 18) Ἰωάννης Παπαθανασίου, 19) Χρήστος Μάτσικας, 20) Κωνστ. Μάτσικας (Μουτσόπουλος), 21) Θ. Καρυνέκας καὶ 22) Εὐάγ. Βενέτης, συνεστήσαν κοινότητα Ἀδελφότητος τοῦ χωρίου τῶν Μαλουνίων τῆς ἡπειρωτικῆς Φιλικῆς καὶ ἑξῆς: ἑξῆς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον αὐτῆς ἐκ τῶν: 1) Γρηγ. Γ. Ράφτης, ὡς Πρόεδρος, 2) Ἀνατ. Ἡ. Ράφτης, ὡς ὑποπρόεδρος, 3) Χρησ. Δ. Ράφτης, ὡς Γραμματέως, 4) Μ. Θ. Ράφτης, ὡς Ταμίου, 5) Γεωρ. Γκώγκος, ὡς Ταμίου, 6) Α. Γκώγκος, ὡς Ταμίου, 7) Θ. Γκώγκος, ὡς Ταμίου, 8) Ἀναστ. Σ. Βενέτης, ὡς Συμβούλου.

Οὕτω συνεστήθη ἡ Ἀδελφότης τῶν ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεὶ πρεσβυτέρων Μαλουνίων, καὶ ἂν κρίνωμεν ἐκ τοῦ ἐκλεγέντος Διοικητικοῦ Συμβουλίου, τὸ ὅποιον ἀπκρίττεται ἀπὸ τοὺς καλεστέους Μαλουνιώτες, εἰ μεθὰ ἐκ τῶν προτέρων δεδαισι ὅτι καὶ ἡ Ἀδελφότης αὕτη, ὅπως καὶ πᾶσαι αἱ ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεὶ ἡ-

πειρωτικαὶ Ἀδελφότητες, θὰ ἐκτελέσῃ ἄριστα τὸν προορισμὸν τῆς καὶ πρὸ πάντων ὡς πρὸς τὴν ἰδρύσιν νέου σχολικοῦ ἰδρύματος εἰς τὸ κεντρικώτερον καὶ καταλληλότερον μέρος καὶ τὴν μεταφορὰν νεοῦ εἰς τὸ χωρίον, διό καὶ συγχάρομεν τὸ πρῶτον Διοικητικὸν Συμβούλιον, εἰς ὃ ὀφείλεται ἡ ἰδρύσις τῆς ἐν λόγῳ Ἀδελφότητος.

Ὁ βουλευτὴς Ἰωαννῖνων κ. Ἀλέξ. Μελάς, πονῶν περισσότερον τοῦ Κράτους τοὺς ἐκλογεῖς του, μεταβάς τὴν ἡμέραν τοῦ Πάσχα εἰς τὰς πολιτικὰς φυλακάς, ἀπληθυνέρωσε τέσσαρας κρατουμένους διὰ δικαστικὰ ἔξοδα, τοὺς ἑξῆς: 1ον Δημ. Χόβολαν ἀπὸ τὸ Πετούσι τῆς Παραμυθίας, 2ον τὸν Βασίλ. Σίδερην ἀπὸ τὸ Μετζίτιον τοῦ Πωγωνίου, 3ον τὸν Γεώργ. Γκαβρίλαν ἀπὸ τὸ μεγάλο Μπροσγγόλι καὶ 4ον τὸν πρόσφυγα Ἰω. Γεωργιάδην, πληρώσας τὰ χρεῖα των, μετ' ὃ ἐπηλερώσθη καὶ πρὸς τοὺς τρεῖς ἄλλους Ταμίους τοῦ Νομοῦ ὅτι πληροῦναι τὰ ὀφειλόμενα τριῶν εἰσέτι κρατουμένων, διὰ δικαστικὰ ἔξοδα, ἦτοι ἀνὰ ἐνός ἐξ ἐκάστου ἐπαρχιακοῦ Ταμεῖου, καὶ νὰ τοῦ δηλώσουν τὰ χρεῖα των διὰ νὰ στείλῃ τὰ χρήματα.

Ἡ πράξις αὕτη τοῦ βουλευτοῦ κ. Ἀλ. Μελά εἶναι ἀξιομνηστοτάτη καὶ ἀξιωματικώτατη, διό καὶ τὸν συγχάρομεν ἐγκαρδίως.

Τὸ ἐνταῦθα λαμπρὸν μηνιαῖο δημοσιογραφικὸν ὄργανον τῶν Μαλακασιωτῶν καὶ Τζουμερκιωτῶν «Κρουστάλλης», διατελὼν ὑπὸ τὴν Διεύθυνσιν τοῦ ἐγκρίτου δικηγόρου κ. Κωνστ. Ραῖμα, καμμίᾳ φορὰ περιπίπτει εἰς ἀδικήματα κατὰ τῆς ἀληθείας τῶν πραγμάτων. Οὕτω π. χ. ὁ πολιτευόμενος Διευθυντὴς τοῦ «Κρουστάλλης» ὀνομάζει «Γεφυρὰν τοῦ Φιλώτη» τὴν κτισομένην ἤδη Γεφυρὰν τῶν Προμάντων (Γκώγκων), ὀφειλομένην μετὰ τῶν δύο ἄλλων τοῦ Τσιμόβου καὶ τοῦ Μπαλντοῦμα εἰς τοὺς λαϊκοὺς βουλευτὰς τοῦ Νομοῦ Ἰωαννῖνων κ. Ναυαρχοῦ Γούδαν καὶ Χ. Χρηστοβασίλην, ἀπὸ σκοποῦ παρασιώπων τὰ ὀνόματα αὐτῶν, διὰ πολιτικούς λόγους, δίδων δὲ τὸ ὄνομα τῶν νομομαχανικῶν κ. Φιλώτη εἰς τὴν Γεφυρὰν ταύτην, νομίζει ὅτι δύναται οὕτω νὰ βλάψῃ πολιτικῶς τοὺς πραγματικούς αἰτίους τῆς ἰδρύσεως αὐτῆς.

Ὁ νομομαχανικός κ. Β. Φιλώτης ἐπράξεν ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἀπλῶς τὸ καθήκον τοῦ, ὡς θὰ τὸ ἐπραττε καὶ πᾶς ἄλλος νομομαχανικός ὢν τὴν θέσιν του καὶ ἀποροῦμεν πῶς δὲν προσέβη ἀκόμη εἰς διαμαρτυρίαν κα-

